

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] udenlandske Handelsrejsende, der indeholdes i Lovforslaget, er jeg ganske enig i, at det vilde være urigtigt nu at gaa bort fra det Resultat, som Rigsdagen naaede sidste Sommer; det vilde være formaalsløst nu at genoptage en langvarig Debat om dette Spørgsmaal, da vi for saa kort Tid siden er naaet til Enighed her paa Rigsdagen om en Ordning. Naar jeg ikke desto mindre nævnte mit principale Standpunkt ved Lovforslagets Fremsættelse, hang det sammen med, at hvis der skulde gaa lang Tid, inden Næringslovforslaget blev vedtaget, og hvis man i de forskellige Partier skulde være kommet saa vidt, at man kunde enes om de oprindelige Bestemmelser i Forslaget vedrørende de udenlandske Handelsrejsende, vilde dette ikke støde paa Modstand fra min Side. Men det tvivler jeg unægtelig om, og derfor er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at det er rigtigt, hvad de udenlandske Handelsrejsende angaar, at blive staaende ved den Afgørelse, som blev truffet i Loven af 1. Juli 1927.

Vedrørende Lovforslagets Bestemmelser om de statsautoriserede Revisorer, derunder særlig Bestemmelsen om, at disse skal være Medlemmer af en kollegial Forening, vil jeg gerne fremhæve, at det er en Forudsætning for Ministeriet, at der hurtigt finder en væsentlig Forøgelse Sted af Antallet af disse Revisorer; det tager Overgangsbestemmelsen i § 66, 3die Stykke, Sigte paa, og det vil forhaabentlig kunne virkeliggøres. Og saa ser jeg ikke den samme Fare i, at de staa i en kollegial Forening, som hvis de statsautoriserede Revisoreres Tal var meget begrænset. Men for øvrigt, om man skal paabyde, at de skal staa i en saadan kollegial Forening eller ikke, er jo et Spørgsmaal, som kan tages op til Overvejelse under den kommende Udvalgsbehandling, idet det ingenlunde er Ministeriets Hensigt, at der ad den Vej skulde skabes en Beskyttelse for Revisorerne til Udnyttelse af dem, der bruger de statsautoriserede Revisorer, men det skulde være en Beskyttelse mod, at uheldige Folk kom til at virke som statsautoriserede Revisorer, idet deres Kolleger bør være interesserede i kun at have hæderlige og dygtige Medarbejdere indenfor den Stand, der her er Tale om.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen) stillede sig som Ordfører for det socialdemokratiske Parti ligeledes velvilligt overfor Lovforslaget. Ligesom det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes

Jensen) beskæftigede Ordføreren for det socialdemokratiske Parti sig med Lovforslagets Bestemmelser om Næringsbrev, idet han dog nærmest syntes at mene, at det vilde være rigtigt og bedst stemmende med Paabudet i Grundlovens § 81 at foretage en yderligere Nedsættelse af den foreslaaede Betaling, selv om han ganske vist ogsaa var klar over de Betænkeligheder, der kunde være forbundet med at unddrage Kommunerne de Indtægter, de hidtil har haft af den Art. Jeg skal ikke omtale dette nærmere, da det jo sikkert vil blive Genstand for Overvejelse i det kommende Udvalg.

Af det samme ærede Medlems Udtalelser forstod jeg, at hans Parti efter Omstændighederne kunde acceptere de i Lovforslagets § 12 foreslaaede Bestemmelser om Stats- og kommunale Institutioners Adgang til at drive Næring. Ligesom det ærede Medlem tror jeg, at det i Lovforslaget er lykkedes at finde en god Middelvej mellem de forskellige Hensyn, der paa dette Punkt er at tage, og jeg vil gerne udtale min Paaskønnelse af den Forhandlingsvillighed og Villie til gennemgængs Imødekommenhed at naa til et Resultat, som det ærede Medlems Holdning paa dette Punkt forekom mig at give Udtryk for, thi efter min Opfattelse betegner Lovforslagets Bestemmelser en Begrænsning i Forhold til nuværende Bestemmelser om Stats- og kommunale Institutioners Adgang til at drive Næring.

Det ærede Medlem duede endvidere ved de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser om frivillige Løssøreaktioner, som han hilste med stor Tilfredshed ud fra det sikkert ganske rigtige Synspunkt, at saadanne Bestemmelser i lige Grad vil være i de næringsdrivendes og Forbrugernes Interesse.

Jeg er ganske enig i, at det ogsaa kunde være ønskeligt at komme de Misbrug til Livs, der finder Sted i Form af Salg paa Auktionsvilkaar. Saadanne Salg har imidlertid intet som helst med Auktioner at gøre, og det vil derfor neppe være muligt at skride ind derimod ved Bestemmelser i Næringsloven. Snarere skulde Muligheden for Indskriden være til Stede i Henhold til Loven om uretmæssig Konkurrence. Men at Forholdet er uheldigt, er utvivlsomt, og man har da ogsaa allerede tidligere, som ærede Medlemmer vil vide, paa et enkelt Punkt søgt at skride ind derimod gennem Forbudet mod, at Dommerfuldmægtige medvirker ved de Transaktioner, der finder Sted ved Salg paa Auktionsvilkaar.

For saa vidt det maatte vise sig, at Behandlingen af det foreliggende Forslag